

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 2.

Fylke: Hedmark.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Trysil.

Emne: Transport av høy.

Bygdelag: Flendalen.

Oppskr. av: Andreas Røpeid.

Gard:

(adresse): NEG.

G.nr. 28 Br.nr. 9.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

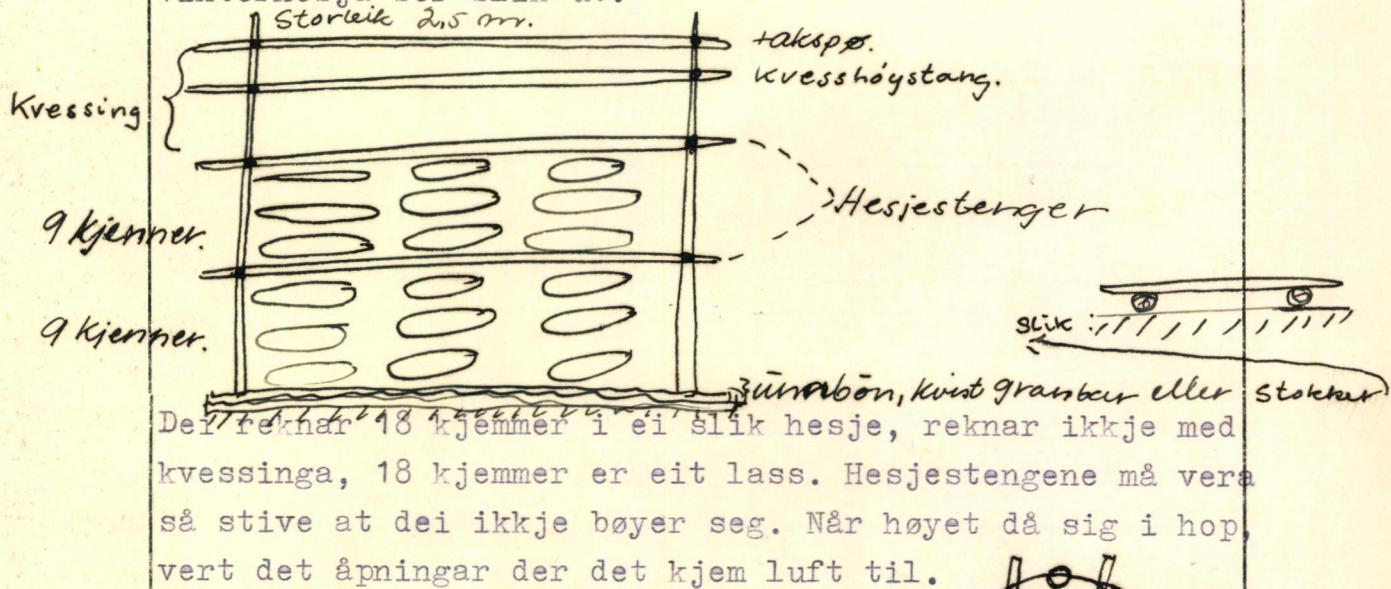
B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):
Per O. Elgshøen, f. på Elgshøen 1880. Bonde.

SVAR

1. Det er ikkje nokon nemnande skilnad på større og mindre gardar. Skiljet fylgjer ikkje storleiken på garden, men om den har mange eller få utslåtter og om dei har god arveidshjelp. Ser ein heile bygda under ett, har utmarkslåttene likevel minka etter 1930. Grunnen til det er dyr arbeidskraft, og god tilgang på kunstgjødsel til jordet og til nyrydding.

Alle gardar har hest.

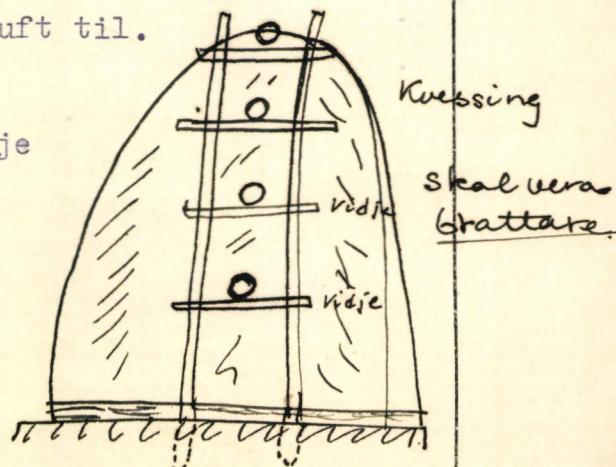
2. Høy på utslåttene vart enten lagt i lød eller hesje. Det var to slag hesjer, tørkehesje og vinterhesje. (hæsje) Vinterhesja ser slik ut:

Vinterhesja frå sida.

Teikning av ei vinterhesje
i Trysilboka 2, §.601.

11778

Til vinterhesje og tørkehesje bar ein høyet i kjemmer om det var nær ved. Var det lenger unna, bar en på svagga. Slep var 3-4 unge granne tre som ein brukte istadehfor sla på jordet. Det kan og vera som ein slags sleda. Skjekene er bøygde i bakre enden og tener som meiar framme, dei er skodd med tannarstenger i bøygjen (tannarstong=) det ytste av ei krovatsen gran eller furu).

tannastong.

Bak er skjekene fest saman med ein humul som med ein topp heng fast i slepa slik at ein kan svinge dei. Slepa er 3-4 lange stenger med tverrtre, bakre enden kviler på marka. Bara i kjemmer, bara i svagga, kjøra på slep.

På slep kjørte ein 2/3 hestelass. Lasset var høgast framme med ein benningsstang over.

Svagga er ei grann bjørk, vel 2 m. lang. Den tynnaste enden vart vridd så ein fekk ei løkje til å tre tjukkaste enden gjennom. På svagga har ~~ein~~ tre kjemmer. (Som normalisert skrivemåte for svagge ville han ha svega).

Svagga vart boren på høyre eller venstre aksla ettersom det høvde.

Det måtte ein hjelpesmann til før å få svagga på ryggen; han sto bak og hjelpte til.

Snorsekk er heilt ukjent, høver ikkje for terrenget, heller ikkje løypestreng. Kipe lite brukt, og i tilfelle bare mellom løa og fjøset. Trillebår vert lite brukt.

Dersom ein skulle bænga noko høy løa ~~for~~ ein regnskur, kunne ein ta to eller laga ei uvand båre.

Høytang liknar på slap.

3. Høyet på utslåtter vart kjørt heim på vinterføre.

4. I slåttene vart det brukt sla eller slap. Slaen er bortimot 2,80 m. lang og 80-90 cm. brei. Den hadde helst tremeiars-trestang - sla: sla der meiane er skodd med tannarstenger. Nå helst brukta vogn. Sommarrasset rekna ein var 2/3 av eit vinterlass.

Ved gjøring heime på jordet brukte ein bennstang. I begge ender av den var det slått inn 2 tappar. Fremme

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

gjekk det eit tra frå eine enden av tverrtreet på slaen over eine pinnennog med til andre ~~pinnen~~ enden av tverrtreeet, derifrå opp til andre pinnen og vart gjort fast der. Bak var det fest ei vidje med krok i på høgre sida av tverrstanga. ~~ikkjelke~~ Bendtauet gjekk over bendstanga att.

Ved vinterkjøring vart brukte vårsi som heldt lasset på plass. Over vart det fest med benntau. Det vart rekna 18 kjemmer på eit vinterlass, pluss kvess.

Ein kunne ~~ikkjelke~~ og dra heim høy på skikjølke. Den såg ut som eihvanleg skikjelke men måtte vera lett og sterk. Meiane var skodd med tennarstenger, og den hadde fjetr av tørr bjørk. Ein drog kjelken med kjølksæla som gjekk over eine aksla skrass over brysten og under andre armen. Det vart brukte ein stake til å halde imot med i unnabakke. Dei rekna 6 kjemmer på ein sterk kar.

Det var ingen reglar for korleis siste lasset skulle vera. Det var raka svært vel av jordet, ingenting måtte liggja att.

5. Det er ingen fellesslåtter i bygda.

1/6-1953.

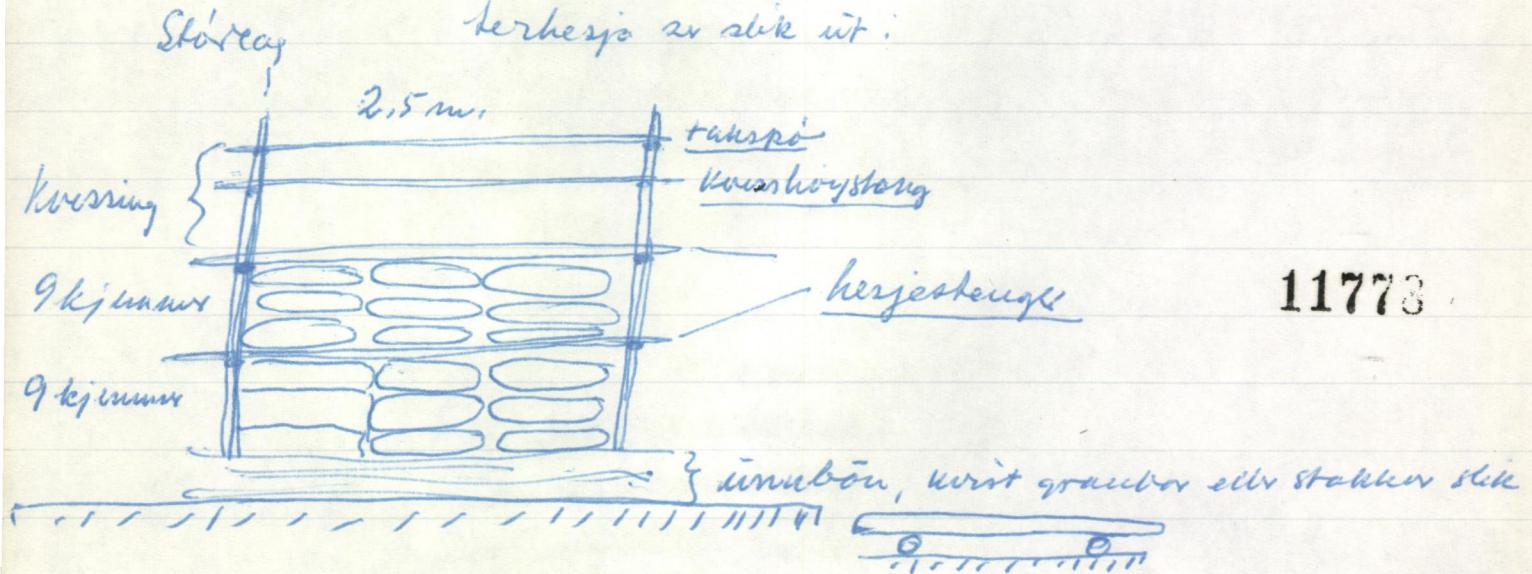
11778

Transport av høy Pro. O. Nægshovn, f. på Nægshovn 1880. Bond.

- Det er ikke nogen nemnaude skilnader på større og mindre bruk. Det som er avgjørende, er om ein har mykje utslitt eller ikkje. Det første vert sløpe i etmarka før høye bygda innan, både på større og mindre gardar, ~~det~~ Etigje jyldyr ikke storleiken på garden, men om den har mange eller få utslitt, og om dei har god arbeidskjelde. Som ein høye bygda minder sitt, har utmarkstilsetninga minna etter 1930. Grunnen til det er at dei arbeidskrafta, god høyang på timmerstasjon og drosjarkost og god høyang på kunstgjorda hi jordet og hi myrsstasjon.

Dei gardar har hest.

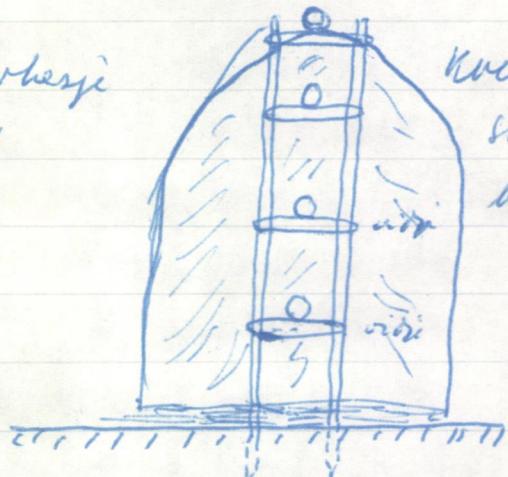
- Høy på utslattene vert enten lagt i lodd eller høye. Det er to slag høye, toikahøye og vintrehøye. Vin-terhøye er slik ut:

Dei reknar 18 kijunnar i ein slik høye, reknar ikkje med kurossinga 18 kijunnar er eit dross. Herjestengene må vera så store at dei ikkje høys seg. Når høyet dei sig i høg, vert det åpninga der ikkje høys laft til.

Vinterhus på tida

Tekking av ei vinterhusje
i Trysilbukta n, s. 601

Kverring.
Skalvera
brattare.

Til vinterhusje og høikehusje var ein høgde i
kjennur om det var ned ned. Var det langt innan,
var ein på svagga. ~~svagga~~ var grann tilje,
stikket inn i grannen etter under omsynsleks
vis spesielt gjerne på den bokbeste enden opp.
noar denne var opna brukte 3 lejorna.
Slip var 3-4 inger grann tre som ein brulte
istadefor slat på jorden. Det kan òg vera som
ein slags sledi. Stikkene var bygde i bakkens enden
og kunne som meiar framme, dei var skodd med
tannarsting i boyggen (~~grann~~ tannarstong =
det yste av ei granskrekke ~~grann~~)

Hell var stikkene fest saman med ein hinnil
som med ein opp lung fast i slept slik at
ein kan svinge dei. Slike var 3-4 lange stenger
med bukk tre; bakkens enden kveilt på marka.
Børre i kjennur, bora i svagga, lejora på
slep

? På slæpta kjøpte ein $\frac{2}{3}$ hestelass. Derset var høgast framme med ei benningsstang av.

Svagga er ei gramm leirk, vel 2 m. lang. Den bygde under vart vrida så ein fekk ei likkje til i bre hjulkkaste under gjennom. På Svagga var ein 3 klemmer. (Som normalt sett skrivne nede for svega ville han ha svega.)

Svagga vart boren på høyre elle næreste aksele etterom det vørde.

Det måtte ein hjelpestmann til før å få svagga på ryggen; han sto bak og hjelpte til.

Innsekkt er hittil ukjent, høyr ikke før og i høfde bare million personer, suller ikke löppestreng. Høyre like ~~brukt~~.

Dersom ein skulle berge unna høyre noe bon for ^{ein} regnskür, kunne ein ta ellers lega i inndørs bar.

Høytaus dikuor på slæp.

3. Højet på utslættet vart knyt heim på winterføre.

4. Ytterlatten vart brukt når ute slæpa. Slæpa er batinnt 2,80 m. lang og 80-90 cm. brei. Den hadde høst premior - trestang - slæ : når den meidane var skoda med tannarstengr. Nå høst brukt bogn. Sommarlasset rekna ein var $\frac{2}{3}$ as ikt winterlasset

11778

Ved skjæring heim på jordet brukte ein bennustang. I begge endor av den var der slatt inn 2 tappar. Framme gikk det eit ha f

enden av bverrtreet på slæn our eine pinne
og med hī andre enden av bverrtreet, dri-
fra opp til andre pinnen og vort gjort fast
der. Bak vor det fest ei vidje med
krok i på høyre sida av bverrstanga.
Bendstænet gjekk our bendstanga til
denne kroka og vort fest til bendstanga
att.

Ned vinterkjøring vart brukst
værstir som hulst lasset på plass.
Dær vort det fest med lemmetan. Det
vart rekna 18 tijanner på sitt vinterles,
pluss haess.

Den tånum og den høi høi på ski-
kjølke. Den sørget som ein vanly skitigille
men måtte vera lett og sterk. Meiane vor
skodd med tauvarstunge, og den hadde
fjets av toirstkjølk. Den drog kjølken med
Kjølksola som gjeikk our eine alesta
skrass our bergsten og undr andre armen.

Det vort brukt ein stake til å halda i
mot med i unvalbakke. 5

Det vor ingen reglar for korleis siste
lasset skulle vera.

Det vort raka svart vel av jordet,
ingen ting måtte liggja att. 11778

5 Det er ingen felleseidbor i bygda.

Nedskrivne av Andreas Ropstein 16 1953